

Maimonides' Introduction to the Mishna

Session 1 – The Oral Tradition

For many generations the only part of the Torah which was written was the Tanach (Bible). The interpretation of the Torah was passed down from generation to generation as an oral tradition. Fifteen hundred years after the giving of the Torah on Mount Sinai, Rabbi Yehuda Hanasi decided that it was time to write down the oral tradition and authored the Mishna.

But where did this tradition come from? And how were the Jews able to preserve the tradition for so many years?

In this session we will learn about how Moses received the entire Torah and about his system of teaching it to the Jewish people.

Moses received every Mitzva with its interpretation.

דע כי כל מצוה שננתן הקדוש ברוך הוא למשה רבנו עליו השלום נתנה לו בפרושה, הנה אומר לו המצוה ואחר כך אומר לו פרושה וענינה. וכל מה שהוא כולל ספר התורה.

How Moses taught the Torah

וענין למודו לישראל הנה כפי שאומר, הנה משה נכנס באהל, ונכנס אליו בתחלה אהרן, ומשה הנה אומר לו המצוה הנתונה לו פעם אחת ולמדוהו פרושה, ויסתלק אהרן ויחזר לימין משה רבנו. ונכנס אחריו אלעזר ואיתמר בניו, והנה משה אומר להם מה שאמר לאהרן ויסתלקו, וישב האחד לשמאל משה רבנו והשני לימין אהרן. ואחרי כן יבאו שבעים זקנים וילמדו משה כמו שלמד לאהרן ובניו, ואחרי כן יבאו ההמון וכל מבקש ה' וישם לפניהם המצוה ההיא עד ישמעו הכל מפיו. נמצא אהרן שומע המצוה ההיא מפי משה ד' פעמים, ובניו ג' פעמים, והזקנים שני פעמים, ושאר העם פעם אחת. ויסתלק משה.

וחזר אהרן לפרש המצוה ההיא אשר למד ששמע מפי משה ד' פעמים כמו שאמרנו על כל הנמצאים, ויסתלק אהרן מאתם, אחרי ששמעו בניו המצוה ד' פעמים, ג' מפי משה ואחד מפי אהרן. וחוזרין אלעזר ואיתמר אחרי שנסתלק אהרן ללמד המצוה ההיא לכל העם הנמצאים, ונסתלקו מללמדם. ונמצאו שבעים הזקנים שומעים המצוה ארבעה פעמים, שנים מפי משה ואחת מפי אהרן ואחת מפי אלעזר ואיתמר. וחוזרים הזקנים גם הם אחר כן להורות המצוה להמון

פעם אחת, נמצאו כל הקהל שומעים המצוה ההיא ארבעה פעמים, פעם מפי משה ופעם מפי אהרן ושלישית מפי בניו ורביעית מפי הזקנים.

ואחר היו כל העם הולכים ללמד איש לאחיו מה ששמעו מפי משה, וכותבים המצוה ההוא במגלות. וישוטטו השרים על כל ישראל ללמד ולהגות עד שיידעו בגרסא המצוה ההיא וירגילו לקרותה, ואחר כן ילמדום פרושי המצוה ההיא הנתונה מאת השם, והפרוש ההוא יהיה כולל ענינים. והיו כותבים המצוה ולומדים על פה הקבלה.

Every detail of the Mitzvos were received at Sinai

וכן אמרו רבותינו ז"ל בבבביתא (בת"כ) וידבר ה' אל משה בהר סיני מה תלמוד לומר בהר סיני והלא כל התורה כלה נאמרה מסיני, אלא לומר לה מה שמטה נאמרה בכלליה ובפרטיה ודקדוקיה מסיני, אף כל המצוות כלליהן ופרטיהן ודקדוקיהן מסיני.

Example from the Mitzva of Sukkah

והנה לה משל, שהקב"ה אמר למשה "בסכת תשבו שבועת ימים" (ויקרא כג, מב), אחר כן הודיע שהסכה הזאת חובה על הזכרים לא על הנקבות, ושאינן החולים חייבין בה ולא הולכי דרך, ושלא יהיה סכוכה אלא בצמח הארץ, ולא יסככנה בצמר ולא במשי ולא בכלים אפלו מאשר תצמח הארץ כגון הפסות והכרים והבגדים, והודיע שהאכילה והשתיה והשנה בה כל שבועה חובה, ושלא יהיה בחללה פחות משבועה טפחים ארץ על שבועה טפחים רחב, ושלא יהיה גבה הסכה פחות מעשרה טפחים. וכאשר בא הנביא עליו השלום נתנה לו המצוה הזאת ופרושה, וכן השש מאות ושלוש עשרה מצוות הם ופרושם, המצוות בכתב והפרוש על פה.

Moses congregates the Jews before his death

ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש בראש חדש שבט הקהיל את העם ואמר להם הגיע זמן מותי, ואם יש בכם מי ששמע הלכה ושכחה יבא ושאלני ואבאר אותה, וכל מי שנסתפקה עליו שאלה יבוא ואפרשנה לו, כמו שנאמר הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר (דברים א, ה), וכן אמרו חכמים בספרי (פ' דברים) כל ששכח הלכה אחת יבוא וישנה וכל שיש לו לפרש יבוא ויפרש. ולקחו מפיו ברור ההלכות ולמדו הפרושים כל הזמן ההוא מראש חדש שבט עד שבועה באדר.

The written Torah

וכשהיה לפני מותו החל לכתב התורה בספרים, וכתב שלוש עשרה ספרי תורה גוילים כלם מבי"ת בראשית עד למ"ד לעיני כל ישראל ונתן ספר לכל שבט ושבט להתנהג בו וללכת בחקותיו, והספר השלושה עשר נתנו ללוים ואמר להם "לקח את ספר התורה הזה" (דברים לא, כו).

אחר כן עלה אל ההר בחצי היום השביעי לחדש אדר כפי אשר דקדקה הקבלה. והיה המקרה ההוא אשר קרהו מות בעינינו בשביל שחסרנו ופקדנו אותו, וחיים לו לכבוד המעלה שעלה אליה,

יְכֵן אָמְרוּ ע"ה (סוּטָה דָף יג): מֹשֶׁה רַבְּנוּ לֹא מֵת אֶלָּא עָלָה וּמִשְׁמַשׁ בְּמֵרוֹם. וְהַדְּבָרִים בְּאֵלוֹ הָעֲנִינִים אֲרָכִים מְאֹד וְאֵין זֶה מְקוּמָם.

Continuation of the tradition after Moses' death

וְכֹאשֶׁר מֵת עָלָיו הַשְּׁלוֹם אַחַר שֶׁהִנְחִיל לִיהוֹשֻׁעַ מָה שֶׁנֶּאֱצַל עָלָיו מִן הַפְּרוּשׁ, וְהַחֲפִים וְהַתְּבוּנָה בּוֹ יְהוֹשֻׁעַ וְאַנְשֵׁי דוֹרוֹ, וְכֹל מָה שֶׁקִּבַּל מִמֹּשֶׁה הוּא אִוֹ אֶחָד מִן הַזְּקֵנִים אֵין לְדַבֵּר עָלָיו וְלֹא נִפְּלָה בּוֹ מַחֲלָקָת.

The laws that Moses didn't teach

וּמִי שֶׁלֹּא שָׁמַע בּוֹ פְּרוּשׁ מִפִּי הַנְּבִיא עָלָיו הַשְּׁלוֹם מִן הָעֲנִינִים הַמְּשֻׁתְּרָגִים מֵהֶם, הוֹצִיא דִינִים בְּסִבְרוֹת בְּמִדּוֹת הַשְּׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה הַנִּתְּנוֹנוֹת עַל הַר סִינִי, שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶם. וּבְאִוָּתָם הַדִּינִים שֶׁהוֹצִיאוּ יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁלֹּא נִפְּלָה בָּהֶן מַחֲלָקָת אֲבָל הִסְפִּימוּ עֲלֵיהֶם. וַיֵּשׁ מֵהֶם מָה שֶׁנִּפְּלָה בּוֹ מַחֲלָקָת בֵּין שְׁתֵּי דְעוֹת, זֶה אוֹמֵר בְּכֹה וְזֶה אוֹמֵר בְּכֹה זֶה סוֹבֵר סִבְרָא וְנִתְחַזְּקָה לְדַעְתּוֹ, וְזֶה סוֹבֵר סִבְרָא וְנִתְחַזְּקָה לְדַעְתּוֹ, כִּי מִדּוֹת הַהֶקֶשׁ שֶׁעַל דֶּרֶךְ הַתּוֹכָחוֹת יִקְרָה בְּסִבְרוֹתֵיהֶם הַמְּקָרָה הַזֶּה, וְכִשְׁהִיְתָה נוֹפֶלֶת הַמַּחֲלָקָת הִיוּ הוֹלְכִים אַחֲרֵי הָרֵב כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "אַחֲרֵי רַבִּים לְהִטּוֹת" (שְׁמוֹת כג).